

# Mickey, ara ja ets gran

De tota la fauna disneyiana, sens dubte el sexagenari Mickey Mouse ha estat el més popular, la figura més carismàtica que amb el temps ha esdevingut imatge-fetitxe per excel·lència, —amb l'única competència de l'amic Donald— de la factoria Disney.

C. G.

**L**a gènesi d'aquest ratolí bonàs va lligada a un altre animal animat: el gat Fèlix. Davant la popularitat del personatge creat per Pat Sullivan, naix imperiosament el petit ratolí, que el 1928 coneix el seu pas al sonor. Per als fans de la llegenda, es diu que hi havia un ratolí en el despatx de Disney, a la seua casa de Kansas City. Ell mateix va comentar en més d'una ocasió que «cada volta que treballo de nit escolte com corre d'un costat a l'altre i dins de la paperera, que sembla ser el seu lloc preferit. Un dia el vaig traure d'entre els papers i vaig posar-lo en una petita gàbia, damunt del meu escriptori. Ens férem molt amics fins que vaig haver de marxar de Kansas City, quan vaig soltar-lo al mig del camp».

Deixant a banda les històries disneyianes, el personatge de Mickey Mouse deu molt a la ploma d'Ub Iwerks, col·laborador durant molt de temps de Walt Disney. Iwerks s'encarregaria de donar-li els senyals d'identitat, encara que mai en va reclamar l'autoria. Al llarg de molts anys fou director d'investigació dels estudis Walt Disney, fins al 1971, quan morí.



Gran creador, li devem molts dels efectes especials eixits de la factoria Disney.

En una primera etapa, el petit ratolí es deia Mortimer. Amb el temps, patí canvis substancials d'imatge —mussell

*Mickey Mouse:  
60 anys de  
popularitat.*



més refinat, aspecte més simpàtic, assimilació física al ciutadà mitjà americà— fins a convertir-se en l'universal Mickey Mouse. «Alter ego de Douglas Fairbanks, Mickey Mouse va representar l'oportunitat dinàmica del New Deal» com escriuria Robert Benayoun.

Els sociòlegs de la imatge han vist en la figura de Mickey —i la resta de la fauna— un reflex, amb extraordinari èxit mundial, dels sentiments i aspiracions ocultes de l'home del carrer. Mickey i companyia satiritzaven en les seues fantasies coloristes, a través del món animal, els comportaments humans. Encara que Disney va negar sempre aquells signifi-

cats socials fets pels analistes, vista la popularitat mundial del personatge, sens dubte, es va crear una forta identificació del públic amb ell.

Segurament, per això, la caiguda de popularitat de Mickey, en benefici de Donald, està lligada al canvi de mentalitat de l'americà mitjà. Aquest ja no és veu reflectit en el simpàtic ratolí, sinó en el neuròtic Donald. De la mateixa manera que Anne Baxter arravatava el paper protagonista a Bette Davis en *Eva al desnudo*, l'ànec furibund ho faria amb Mickey Mouse, a partir dels anys cinquanta, un descens de popularitat tan sols recobrat en la dècada dels vuitanta.

Aquest ratolí d'ulls de botons i nas de pruna celebra els seus seixanta anys. Un aniversari, que espera festejar en la intimitat amb la seua estimada Minnie, i el seu fidel Pluto. Podeu enviar-li felicitacions. □